

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У СФЕРІ БОРотьБИ З ТЕРОРИЗМОМ

Курсант 308 н.г. Демчук Б.М.

Науковий керівник: начальник кафедри кримінології та кримінально-виконавчого права, кандидат юридичних наук, доцент Василевич В.В.

Міжнародний тероризм — це суспільно небезпечні в міжнародному масштабі діяння, спрямовані на досягнення визначених цілей, як правило, політичних, що супроводжуються безглуздою загибеллю людей, перериванням міжнародних транспортних відносин, порушенням нормального функціонування дипломатичних представництв держав і їхнього персоналу, що заважають здійсненню міжнародних контактів і зустрічей.

Міжнародне співробітництво держав у сфері боротьби зі злочинністю розвивається на трьох рівнях:

- рівень двостороннього співробітництва між державами;
- регіональний рівень;
- співробітництво на універсальному (загальносвітовому) рівні.

Форми міжнародного співробітництва у боротьбі зі злочинністю надзвичайно різноманітні, однак усі вони зводяться до таких видів:

1. Укладання міжнародних угод (про правову допомогу в кримінальних та інших справах, конвенції щодо боротьби з окремими злочинами міжнародного характеру тощо);
2. Створення відповідних міжнародних організацій (спеціально створені для протидії міжнародній злочинності —

Інтерпол або організації загальної компетенції, для яких боротьба зі злочинністю є одним з напрямів роботи - ООН, ОБСЄ, Рада Європи та ін.).

На підставі міжнародних угод та в рамках міжнародні: організацій держави вирішують різноманітні питання, а саме узгодження національних законодавств у сфері боротьби з злочинністю; надання правової допомоги у кримінальних справах; та екстрадиція; взаємодія правоохоронних органів; обмін досвідом надання технічної та фінансової допомоги; створення спільних спеціалізованих банків даних про злочини і злочинців.

Залежно від кількості учасників договори, у тому числі у сфер боротьби зі злочинністю, поділяють на двосторонні і багато сторонні. Основну масу договорів становлять двосторонні. Порядок укладення, дотримання, припинення дії двосторонніх міжнародних договорів регулюється Віденською конвенцією про праве міжнародних договорів 1969 р. і Віденською конвенцією про прав договорів між державами та міжнародними організаціями або між міжнародними організаціями 1986 р.

Двосторонні договори, як правило, стосуються надання правової допомоги у кримінальних, цивільних, сімейних справах

Важливе місце в справі співробітництва держав у боротьбі з: злочинністю займають багатосторонні угоди щодо припиненні злочинів міжнародного характеру і покарання за них. Такі договори покликані розв'язати, як правило, значні проблеми загальнолюдського і регіонального значення (Договір про нерозповсюдження ядерної зброї 1968 р., міжнародні конвенції г морського і космічного права тощо).

Протидія сучасному тероризму потребує системного підходу, де, поряд з комплексом міжнародних, державно-правових заходів, важливою складовою має стати активна позиція громадянських інститутів суспільства. Зокрема, Міжнародна громадська організація "Міжнародна

антитерористична єдність", виступає за об'єднання громадських зусиль, щоб максимально сприяти формуванню і розвитку недержавної системи національної безпеки, суб'єкти якої могли б вирішувати принципові завдання. Пріоритетність у боротьбі з тероризмом належить профілактичній діяльності.